Λάγνος, πόρνος αἰσχρός. καλαφρεγής περὶ τὰ Ἀφροδίσια. Λαγῶα, τὰ λάγνα κρέα ὀνομάζουσιν. ὅθεν Ἀριστοφάνης. Λαγῶος καθαίρων, παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθαίρειν. Λαγῶος περὶ τῶν κρεῶν παροιμία. δεινὸν γὰρ τὸ ζῷον ὁ λαγώς. ὅθεν καὶ Ὀρφεύς λαγὼς ἐλέχθη. Καὶ γὰρ τὰς Ῥηγίνας ἐπὶ δειλίᾳ κωμῳδῶν. παροιμία δέ τις ἐστὶν λαγὼς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τέχνα. ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τῆς ψυχῆς, καὶ περὶ τοῦ κατεφρονῶν ἀγωνιζομένων λαμπομένη. [Λαδύρης ἀρέκτης. Λαδῶν, ἀντὶ τοῦ ληστής.] Λαιά, ἀριστερά. ἢ κολόβιον. [Λαιδᾶς, καὶ ἀποκοπήν, ἐπὶ τῆς αἰσχρολογίας.] Λαίλαψ, μετὰ ἀτέμων ὄμβρος καὶ σκόλος. [Λαῖμα, ἀπὸ τοῦ λαιμᾶν. σύστολα τὸ βρέφος δυμα.] Λαιμαργία, ἢ συνήθεια ἐπὶ δυμία. [Λαιῶν ἀριστερῶν. Λαῖφος ἱμάτιον. Λαιψηρόν ταχύ. ἀλαφρόν. κοῦφον. Λάκωνες τὸ ἠρέμα. Λακεδαιμονίζεσθαι, λογοποιεῖσθαι ἢ λοιδορεῖσθαι. [Λακεδαιμῶν, τὴν κληρικὴν παροιμίαν. ὅθεν Ἀριστοφάνης. Λακεδαίμονα καὶ Σπάρτην ὀρθῶς τινες. Λακεδαίμονα μὲν πᾶσαν νομίζοντες καλεῖσθαι τὴν Λακωνίαν. Σπάρτην δὲ τὴν μίαν πόλιν. οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις τὴν πόλιν αὐτὴν οὐ μόνον Σπάρτην ἀλλὰ καὶ Λακεδαίμονα καλοῦσιν. ὅθεν Κρατῖνος] Λακεδεῖα κορώνη ἢ μεγάλα κράζουσα. [Λάκεις ἀντὶ τοῦ φθέγγεσθαι. Λακτιζόμενος, καὶ λυσιάκις, δῆμος Οἰνηΐδος. Λάκισμα χίσμα. Λακκαλάκαλοι, οἱ ἄγαν καλάκαλοι. καὶ Λάκαλα πυγῶν ἄγαν καταπυγῶν. Λάκκοι σιροὶ οἰκοδομημάτων χίσματα. ὀίνης, ἐλάττω ὑποδοχεῖα.] Λακκόπεδον, Καλλίας τὸν Ἀθηναῖον, ὅθεν ἔλεγον ἐξ ἀτιμίας τοιούτους. Ξέρξην ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ. φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν. ἐστάθμαρχος δὲ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἔχει καταλαλοιπόλος, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξείαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, βαλεῖν τοὺς οἰκέτας τοῦ Περσοῦ πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον ἐλπίζοντες ἔσεσθαι ἀνασώζειν ἐπανελθόντας. οὐ μὲν γὰρ ἔτι δεῖν λάγεσθαι. πόλεμον γὰρ κυρεῖν τῶν χρημάτων Καλλίου. [Λάκκος, ὄρυγμά τι καταστελλόμενον ἐν οἰκίᾳ ὄμβρου ὑποδέχεσθαι. ἢ περὶ ἄλλων τινῶν ὑποδοχεῖον.] Λάκκος, Ἀθηναῖοι, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινές, ὀρύγματα ὑπὸ γῆν ποιοῦντες εὐχωρεῖ καὶ σεσυρμένα καὶ τετράγωνα, καὶ κονιῶντες αὐτά. οἱ μὲν ὑποδέχονται καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. τοῦτο καὶ λάκκους καλοῦσιν. [καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Ἄφοβον. ψευδομαρτυριῶν τῆς οἰκίας τὰ σκεύη λαβὼν καὶ τὰ ἀνδράποδα ἀπαγαγών, καὶ τὰ λακκώματα ἀποστήσας, καὶ μόνον οὐδὲ αὐτὴν τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας μεγάλα δὲ ἐξοικίδη.] Λακωνικὸν τρόπον περαίνειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. Ἤκουσε γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάττειν οἱ Λάκωνες. [Λακωνίζειν, παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Ἀστροφοριαζούσαις β.] Λακωνικὸς τρόπος. ἀνδρεῖος [Λακωνίζειν κόπτεσθον, τοῦ δεξιοῦ. ὅθεν Ἀνταγόρας. Λακκοσκαπτέδαν, ἀντὶ τοῦ Λακκόπεδον, ἢ μέγαν κάπεδον ὡς καὶ Λακκάτης τοῦ ἄγαν καταδεής. Λακκοχάς, τοῦ καθήκοντος ἔχοντας τὸν οὐρεῖν, ὅ ἐστι τῶν διδύμων ἀγγεῖον. Λακκοχέων, μαλακῶν. Λακπατεῖν. ὠθεῖν. δάκνειν.] Λακεραλίδας τὰ καλεφουρβία. ἐπὶ γὰρ Λακεραλίδα ἄρχοντος πολὺ χιὼν ἐγένετο. [Λάκωνες, κυβευτικῶς βῶλος ὄνομα.] Λακωνικαί, ὑποδήματα ἀνδρεῖον σεμνόν. Λακιόλαν, τὸ καλὸν λόγον σοφόν. λάγελος δὲ καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ ὁ Ἄφων. Λαλίσκεον ἀδολεσχέστερον. Λαμία θηρίον. Λαμία, λαύραν ἐν τῇ Λιβύῃ Δωρεὶς ἐν δευτέρῳ Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν φανεῖσαν. μιχθεῖσα δὲ αὐτῇ Διός, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην δ' ἐλεῖν ἀπολύσαι. διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γενομένην, καὶ τὰ τῶν [Ἑλλήνων] παιδία ἀναιρεῖν διαφθείρειν. ἔτι δὲ καὶ πόλις θεσσαλίας, ὅτε ἐστρατεύοντο οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγεμόνων τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι τὸν Ἀντιπάτρου ἐνίκησαν, Μάνικλος Ἀνδρομάχῳ πλήσας γὰρ ἔφεσιν ἐκ παραλλάξεως ποιοῦντας ἐν Λαμίᾳ πάλαις. [Λαμία, γυνὴ Ἀθήνησιν ἐν ἀγορᾷ διαλείβουσα σκύλακον ἔχουσα καὶ ἐπιψοφοῦσα. ἔτι δὲ καὶ θηρίον. Λαμπάδιον, ὁ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. Οὕτω Δίνακος καὶ Πλάτων. Λαμπάδος ἱερᾶς ἄγουσιν Ἀθηναῖοι ἑορτὰς λαμπάδος Παναθηναίοις καὶ Ἡφαιστείοις καὶ Προμηθείοις. Ἴστρος δὲ φησιν λαμπάδα νομίζειν ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θυσίαν — ὑπόμνημα τοῦ καταστρωσαμένου τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς διδάξαι τοὺς ἄλλους. [Λαμπάδιον, Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν ἔφη αἰτίαν. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν σεσίδιον καλοῦσιν τὰ καλάγματα. οἱ δὲ τὴν χοινικα εἰς ἣν καθίζουσιν τὴν κνήμην οἱ ἀφῃρημένοι τὸν πόδα. οἱ δὲ νάρθηκα καὶ καὶ καλάμους οἷς δεσμοῦσιν τοὺς τὴν κνήμην καλάζαντας. Λαμπάς, ἀγὼν Ἀθήνησι πανί, καὶ Προμηθεῖ ἀγόμενος. Λαμπή, πάχος. ἀφός. * ἐπιπολῆς τοῦ οἴκου.] Λαμπίνη, εἶδος σέμεος ἀμάξης. [ὅθεν Μάγνητος Λαμπισίνη.] ἀμάξα βασιλική. ὠδεῖον περιφανές, ὅ ἐστιν σέμα φανερόν [Λαμπρεῖς ἢ λαμπρὸς παρ' Αἰσχύλῳ] Λαμπρὰν ἡμέραν λέγουσιν τὸ καθαρόν. Λαμπρεῖα, δῆμος Ἐρεχθηΐδος. [Λάμιος ἐκαλεῖτο τὸ Ἀθήνησιν τὸ καὶ Μυνιχίαι. Λαμπρεῖς, ὅσοι δῆμοι τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς.] Λαμπροσίμων, λαμπροφόρων. [Λαμπρός, ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ οἴνῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑγροῖς.] Λαμπρόψυχος, ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Λαμπρῶς, τὸ φανερῶς. τὸ τὸ ἀνδρείως. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Δημοσθένει λαμπρῶς τῶν σπουδῶν, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς παλαιοῖς. [Λαμπτήρ, ὁ νῦν φανός. φανὸς δὲ ἢ ἐκ κηρίων δάφνη. Λαμπτῆρες, λαμπτεῖα δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. Δύο δ' εἰσὶ λαμπτεῖα· οἱ μὲν παρέλιοι, οἱ δὲ καταπεδῶν. Λάμπων, κυβευτικὸς βῶλος. ὅθεν Εὔβουλος. Λαμπώνιος ποιητὴς σεμνικῶν μελῶν.] Λαμυρόν, ἥδιστον. εὐλάπαστον. καταπληκτικόν. ἱκετικόν. Λάξ, ποδὶ κινήσας τῷ πέδῳ τοῦ ποδὸς κινήσας. Λάξ ἀντὶ τοῦ, λακτίσματι τύπτων. Λάξ δὲ ἐστιν ὁ ἀπὸ τοῦ λακτίζειν τοῦ ποδὸς ποιῶ ψόφος. Λαξάμενον, σεσαλευμένον οἰκοδομικόν. Λαξοῖδος, ὁ λιθοκόπος. Λαοῦς ἢ τοῦς λαοὺς σώζοντα. [Λαπάκης, τὰ ὀστᾶ. καὶ Λαπάκης, τὰ ἀγγεῖα.] Λάπαδον, δεῦγμα εἰς θηρίων ἐνδεκάν. καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστρός. ὅταν καὶ τὸ λαπάξαι, κενῶσαι. ὄμμα. νεῶν ἀλλαπαξᾶ φαλάγγας, ἀντὶ πορθῶν ἐκείνας. Λαπάτων παλαιόνων καὶ λαρὸν ποιῶν. [Λαπτᾶν, τὸ ῥοφᾶσθαι καὶ ἀλαξονᾶσθαι. καὶ Λαπτήκης, ὁ ῥοφήσας διὰ τοῦ κ, ὡς σαλπιγκτής, συριγκτής. οἱ δὲ Δωρικῶς διὰ τοῦ σ Λαπτισήν καὶ Λαπτίσην. Λαπτιστής, λαπτίζων.] Λαπτισὴς ῥοφήσας προπίνης. Λαπτίσεις, μεταφερόμενη. θάλασσα εὐωχεῖσθαι. [Λαπτόμενος, ἀπὸ τοῦ λάπτειν ἐστὶν ὁ ἀρχαῖος ὁ ἀρχαιολόγος.] Λαρίνοι βοῦς, οἱ ἐν Ἠπείρῳ ἀπὸ Λαρίσης βοσκόμενοι κλέπτοντο τὰς Ἡρακλέους βοῦς ὡς Λύκος, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἔλαβεν. Ἡρόδοτος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναι τινας τῶν Δωδωναίων Διί. Ἀπολλόδωρος τοὺς ἐνδεχομένους, Λαρισαίους. λαρινοῦν γὰρ τὸ σιτεύειν. [Λαρινοί, οἱ πίονες. σιτοῖοι. λιπαροί. Λάρκος, φορμὸς ἐστιν εἰς ὃν ἀνδρεῖκας ἐνέβαλον. Κέχρηται τῷ ὀνόματι Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ ἄλλοι. Λάρκος, ἀνδρεικινὸν σκεῦος.] Λαρόν, χλιαρόν. πρόσφατον. ἡδύ. Λαρνάξ, σωρὸς ἢ κιβωτός. Λαρὸς ἐνεργός. παροιμία ἐπὶ τῶν τάχυ ἀποδιδόντων. [Λαρυγγία ἀρρενικῶς λέγουσιν. οὕτως Ἔβοιος] Λαρυγγίζειν, τὸ πλατύνειν τὴν φωνήν, καὶ μὴ καλὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ'

ὁ Ῥηγῖνος

x v. Suidam

*. cmend. hic locus ex Suida

x Ἡφαιστείοις Suid.

*. ὁ ἐπιπολάζων τοῦ οἴνου

x Λικυμνίος Athen.